

ਇਸ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਹਕੂਮਤ ਰਾਏ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 372 ਸਾਲ 1959

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ.ਜੈਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 24 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ.ਜੈਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ.ਡੀ. ਬਾਹਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੀ.ਪੀ. ਜੈਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ

ਫੈਸਲਾ

ਮਹਾਜਨ ਜੇ.-ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਹਕੂਮਤ ਰਾਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ 4 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਜੈਕਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੇ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 4 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, 4 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇਜੈਕਸ਼ਨ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ ਤੀਜਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਜਾਇਜ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹਨ ਲਾਈ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਕੇਸ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ (2) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਫਾਇਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਡਿਫਾਲਟ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ 'ਫਾਂਸੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਆਰ. ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jatinder Singh, Translator.